

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/4/2013
Identifikačné číslo spisu:	6011200801
Dátum vydania rozhodnutia:	16.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6011200801.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: ERA Slovakia s.r.o., so sídlom Dolná Strehová 283, IČO: 35 862 777, zastúpený: Mgr. Viktória Hellenbart, advokátka so sídlom Martina Rázusa 23, Lučenec, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/10611-54415/2011/994088-r zo dňa 25.05.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/63/2011-30 zo dňa 28.09.2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/63/2011-30 zo dňa 28. septembra 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/221/10611-54415/2011/994088-r zo dňa 25. mája 2011 v spojení s rozhodnutím Daňového úradu Veľký Krtíš č. 681/230/4698/11/Knop zo dňa 25. februára 2011 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania, pozostávajúcich zo súdneho poplatku vo výške 136 €, na účet právneho zástupcu žalobcu Mgr. Viktórie Hellenbart, advokátky so sídlom v Lučenci, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/10611-54415/2011/994088-r zo dňa 25.05.2011, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Veľký Krtíš č. 681/230/4698/11/Knop zo dňa 25.02.2011 o zastavení odvolacieho konania.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že sa plne stotožnil s právnym záverom žalovaného a preto na neho poukázal s tým, že pokiaľ ide o posúdenie otázky stanovenia a dodržania lehoty nie je k veci čo viac dodať. Žalobca tvrdil, že odvolanie bolo po obsahovej stránke plne spôsobilé na to, aby sa s ním odvolací orgán mohol vecne zaoberať. Z obsahu spisu vyplýva, že v rámci daňovej kontroly mal správca dane pochybnosť o tom, či tovar za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2008 bol vyvezený do Holandska a za tým účelom žiadal doplniť skutkové okolnosti týkajúce sa tejto skutočnosti a predložiť príslušné

doklady. Urobil tak najmä potom, čo na základe medzinárodnej výmeny informácií zistil, že tovar nebol prijatý holandskou spoločnosťou, ktorej bol fakturovaný. Toto bolo aj dôvodom na neuznanie oslobodenia od dane z faktúr za uvedené zdaňovacie obdobie, keďže nadobúdateľ bol osobou neidentifikovateľnou pre daň v inom členskom štáte Európskej únie.

Krajský súd uviedol, že nie je jeho úlohou posudzovať, či takáto požiadavka zo strany správcu dane bola dôvodná alebo nie, pretože sa to týka postupu a vedenia správneho konania v rámci vykonávania príslušnej daňovej kontroly. Predmetom prieskumu a hodnotenia zo strany súdu by sa táto otázka stala až na základe toho, čo by žalovaný ako daňový subjekt na základe uvedenej požiadavky predložil, ako by tieto nové doklady a tvrdenia boli vyhodnotené zo strany správcu dane, a ako by sa odrazili na celkovom postoji k vlastnej daňovej povinnosti žalobcu. Preto nemohol v rámci prieskumu nariadiť, resp. považovať požiadavku správcu dane za nezákonnú a na základe toho sa stotožniť so záverom žalobcu, že po obsahovej stránke pôvodne odvolanie bolo dostatočné a úplné. Preto tento žalobný argument nemohol považovať za právne relevantný. Ďalej žalobca tvrdil, že dôvody uvedené v pôvodnom odvolaní by opodstatňovali aj podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania podľa § 53 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“). Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania z vlastného podnetu samotného orgánu závisí na vôli správneho orgánu, pretože zákon vyslovene uvádza, že môže. Nie je preto možné správny orgán donútiť, aby akýkoľvek úkon urobený vo veci vyhodnotil ako dôvod na takýto postup, najmä ak žiaden podnet na takýto postup mu nebol podaný.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny v súlade so žalobným petítom. Namietal, že nezmeškal lehotu na podanie opravného prostriedku, zmeškal lehotu na jeho doplnenie. Neodpustenie zmeškania lehoty na doplnenie odvolania, nie na jeho podanie, navyše na základe správneho orgánom vysloveného názoru, že odvolanie nebolo úplné, považuje žalobca za ničím neodôvodnený, celkom neopodstatnený, reštriktívny výklad vo vzťahu k ním uplatňovaním práv účastníka správneho konania. Žalobca nepovažuje za správny záver súdu o tom, že na základe podanej žaloby nemohol posúdiť, či výzva na doplnenie odvolania bola dôvodná alebo nie, súd v takýchto prípadoch postupuje ako ochranca ústavnosti a zákonnosti, v pochybnostiach preto mala byť daná možnosť žalobcovi, aby svoje tvrdenia a obranu mohol v správnom konaní riadne uplatniť, čo by sa mu umožnilo, keby správny orgán v konaní pokračoval a nie toto zastavil.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že v odvolaní proti rozsudku žalobca neuvádza nové skutočnosti ako uviedol v žalobe proti rozhodnutiu žalovaného, žalovaný sa stotožňuje s právnym posúdením veci v napadnutom rozsudku a zotrváva na odôvodnení v rozhodnutí žalovaného, ako aj na svojom vyjadrení k žalobe. Navrhol žalobu žalobcu zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a následne po tom, ako bolo verejné vyhlásenie rozsudku oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (§ 156 ods. 3 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. zmenil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/63/2011-30 zo dňa 28.09.2012.

Z obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že Daňový úrad Veľký Krtíš rozhodnutím č. 681/230/34135/10/Knop zo dňa 20.12.2010 podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2008 v sume 1.486,15 €.

Proti uvedenému dodatočnému platobnému výmeru správcu dane podal žalobca včas odvolanie. Táto skutočnosť nie je sporná medzi účastníkmi konania.

Daňový úrad Veľký Krtíš výzvou č. 681/230/921/11/Knop zo dňa 12.01.2011 podľa § 46 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. vyzval žalobcu na doplnenie odvolania proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Veľký Krtíš č. 681/230/34135/10/Knop zo dňa 20.12.2010 v tom smere, aby

1. uviedol rozpor s právnymi predpismi, skutkovým stavom alebo inými dôvodmi, ktoré preukazujú nesprávnosť alebo nezákonnosť napadnutého rozhodnutia,
2. navrhované zmeny alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Doplnenie odvolania mal žalobca predložiť v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy s poučením, že ak výzve nevyhoví, Daňový úrad Veľký Krtíš odvolacie konanie vo veci odvolania proti dodatočnému platobnému výmeru zastaví.

Dôvodom zastavenia odvolacieho konania bolo, že žalobca zmeškal lehotu na doplnenie odvolania. Ani táto skutočnosť nie je medzi účastníkmi konania sporná.

Spor medzi účastníkmi konania spočíva v tom, že žalobca tvrdí, že nebol daný dôvod na to, aby ho správca dane vyzýval na doplnenie odvolania. Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu o zastavení odvolacieho konania uviedol: „... podané odvolanie po obsahovej stránke bolo plne spôsobilým úkonom a na základe tam tvrdených skutočností bol správca dane povinný sa s podaným odvolaním zaoberať a vysporiadať sa s námietkami, ktoré smerovali k tomu, že skutkový stav, na základe ktorého daňový úrad rozhodol, nebol správne zistený a správca dane v tomto nevykonával dostatočné dokazovanie, resp. to konanie, ktoré vykonal bez našej súčinnosti, nevedelo a nemohlo viesť k správne zisteniu.“

Podľa § 46 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. odvolanie musí obsahovať

a/ presné označenie prvostupňového orgánu,

b/ presné označenie odvolávajúceho sa,

c/ číslo konania, prípadne číslo rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje,

d/ uvedenie rozporu s právnymi predpismi, skutkovým stavom alebo inými dôvodmi, ktoré preukazujú nesprávnosť alebo nezákonnosť napadnutého rozhodnutia,

e/ dôkazy k tvrdeniam uvedeným v odvolaní, ak sa v odvolaní nenamieta len rozpor s právnymi predpismi,

f/ navrhované zmeny alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 46 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. odvolanie možno podať do pätnástich dní odo dňa doručenia rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak. Ak neobsahuje podané odvolanie zákonom predpísané náležitosti, vyzve prvostupňový orgán odvolávajúceho sa na jeho doplnenie s poučením, v akom smere musí byť doplnené, a o následkoch nevyhovenia výzve a určí na to primeranú lehotu, najmenej pätnásť dní. Ak vyhoví odvolávajúci sa tejto výzve v plnom rozsahu, považuje sa odvolanie za včas a riadne podané. Ak nevyhoví odvolávajúci sa výzve v lehote určenej vo výzve, prvostupňový orgán odvolacie konanie zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania je odvolanie prípustné. Ak odvolanie proti rozhodnutiu o zastavení konania nemá náležitosti ustanovené zákonom, správca dane vyzve daňový subjekt na doplnenie odvolania s poučením o spôsobe jeho doplnenia; rovnako ho poučí aj o následkoch jeho nedoplnenia. Ak daňový subjekt doplní odvolanie v plnom rozsahu a v lehote určenej vo výzve, považuje sa odvolanie za včas a riadne podané. Ak daňový subjekt nedoplní odvolanie v plnom rozsahu a v lehote určenej vo výzve, prvostupňový orgán konanie zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Najvyšší súd konštatuje, že obsahové náležitosti odvolania v § 46 ods. 4 písm. d/ zákona č. 511/1992 Zb. sú vymedzené alternatívne. Na perfektnosť odvolania stačí, ak odvolávajúci sa subjekt uvedie jeden z dôvodov uvedených v ustanovení § 46 ods. 4 písm. d/ zákona č. 511/1992 Zb. Nie je sporné, že žalobca napáda prvostupňové rozhodnutie správcu dane pre rozpor so skutkovým stavom.

V prejednávanej veci preto bolo bez právneho významu, že odvolateľ doplnil odvolanie proti rozhodnutiu prvého stupňa až po uplynutí lehoty stanovenej správcom dane na doplnenie odvolania. Odvolateľ nepodal iba tzv. blanketové odvolanie, dôvodom odvolania bol nesprávne zistený skutkový stav. Žalovaný mal odvolanie prejednať v napadnutom rozsahu.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/221/10611-54415/2011/994088-r zo dňa 25.05.2011 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. 681/230/4698/11/Knop zo dňa 25.02.2011 podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Treba ešte dodať, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaného je nesprávne uvedené zdaňovacie obdobie (I. štvrťrok 2008), za ktoré bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 1.486,15 €, pretože Daňový úrad Veľký Krtíš rozhodnutím č. 681/230/34135/10/Knop vyrubil platiteľovi dane (žalobcovi) rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 1.486,15 € za zdaňovacie obdobie III. štvrťrok 2008.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p.

a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech priznal právo na náhradu trov konania.

Právo na náhradu trov konania si žalobca uplatnil v žalobe, trovy konania však v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísľil do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku. Najvyšší súd preto podľa § 151 ods. 2 O.s.p. priznal žalobcovi náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu s výnimkou trov právneho zastúpenia, ktoré pozostávali zo súdneho poplatku z podanej žaloby vo výške 66 € a zo súdneho poplatku z podaného odvolania vo výške 70 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.